

IN LVDOVICVM
VISMARIVM

ILLVSTRISS.

*Ticinensis Inquietorum Academia
Academicum Agitatum.*

QVI NVPER I. C. EST RENVTIATVS.

TICINI,
Ex Officina Typographica Petri Bartoli.

De Superiorum permissu.

1711
MAY 19 1711
ALL RIGHTS RESERVED
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL. U.S.A.

PERILLVSTRI,
ET EXCELSAE INDOLIS
ADOLESCENTI
IVLIO TROVAMALÆ
LEGVM CANDIDATO.

Petrus Bartolus Typographus. S. D.

VM superioribus diebus honestis-
simum Ticinense Collegium mi-
ro consensu Ludouicum Visma-
rium, Suadæ, & Iurisprudentiæ
medullam, & alumnum Iuriscon-
sultum dixisset, non sunt passi bo-
narum artium studiosi eundem sine encomijs, &
præmijs suis existere. Neq; enim æquum arbitra-
ti sunt solam Iurisprudentum coronam tribui Vis-
mario, qui alias etiam bonas artes, & humanas lit-
teras sedulò in vniuersa vita sua coluisset. Hoc igi-
tur fertum, vt laboribus & meritis responderent
præmia, ex omnium ferè huius vrbis ingeniorum

dam Symbolis contextum fuit, quo Vismarij tempora redimirentur. Illud ego luce dignissimum, Typis meis excusum emittere decreui. Verùm cum alicuius nomini esset dicandum, quo tutius in medium prodire posset, non aliud, quàm tuum eidem inscribere visum est. Etenim primùm me haud latet, quanti te facere soleat Vismarius ob singulares animi tui dotes, & ob legum scientiam, & studium, cui domestico excitatus exemplo, & præcipue patris tui Cæsaris Trouamalæ I. C. præstantissimi assiduè incumbis. Deinde talis, & tantus est antiquissimæ, & nobilissimæ familiæ tuæ splendor, cui me iamdiu totum addixi, vt non fuerit mihi opus aliunde huic libello patronum quærere. Diù vale.

Ad eundem
ILL. ALEXANDRI
SCALIGERI
AD LAURVM.

A *Vrea Thymbrai decoras qua tempora Daphne
Quam citharam pulsans, quam pharetratus
(amat;
Fronde virente comas VISMARRAE tempora circum,
Emeriti ut serpent exere lata comas.*

*Exere lata comas, cingent qua haec tempora frondes,
His viror, & comites, gloria, semper erunt.*

INQUIETORVM ACADEMIAM
DE LVDOVICO VISMARIO

Academico Agitato.

ILLVSTRIS
ALFONSI CALLORII:

Irrequieta cohors, sacrarum culmina legum
Pectore qua toto semper anhela petis,

Veloci graderis passu; sed siste parumper
Vismarijꝰ tui nobile cerne decus

Olli nunc requies, olli debentur honores;
Illum virtutis namqꝰ agitavit amor.

Irrequieta cohors agitet tua pectora virtus;
Nanqꝰ laboris honos ibi comes, atque quies.

DON

AMBROSII FECII
ROTTUPIENSIS I. C.

Et artium doctoris in D. Ludouici
Vismarræ lauream.

EPIGRAMMA,

Non satis est triuisse scholæ pede limina doctæ
Assiduo, & varios nocte, dieq; libros.

Nomen ut excellens hominis mereare periti,
Iure vel in doctis ut numerere Viris.

Conuenit at tandem cunctis monstrari aptè,
Quàm benè, doctiloquæ Palladis arma geras.

Hæc mea dicta vigil clarè, LUDOVICE, probasti,
Et datur hinc studijs laurea digna tuis.

Optima sic fructus generosos educat arbor,
Sic radios spargit Cynthius ipse suos.

Sic tibi pro meritis Phœbus largitur honores,
Iuraq; sic duplicis splendida iuris habes.

DELLA ...
Academico Affidato.

Canzonetta Morale.

Il Lauro essere amaro, e dolce.

A MARO è'l lauro, & è suave il frutto
A chi vegliando, e faticando il coglie;
Tante virtù, quante in se frondi accoglie,
E quante stille in mar canuto flutto.

Frema pure Aquilone, e Giuno irata
Tempestando, l'orgoglio in aria segni,
E'l tonante Rettor de gli alti regni
Scota la destra di saette armata:

Che di questa, VISMARI, eccelsa fronde
Inghirlandato il crin canuto, e biondo
Viurai sicuro, e così chiaro al Mondo
Che s'vdran Calpe, e le Gangetiche onde.

Ma pensa pria come ti cinga, e come,
Ben che s'adorni Apollo i crini erranti,
Temerarie souente, e le Baccanti
Cinser d'Allor' le scapigliate chiome.

DEL-

AD LUDOVICUM

VISMARRIUM I. C.

Allegorica Elegeia.

INCERTI AVTHORIS.

QVAE nunquam ventis vidisset parua secundis,
Attigit aduersis littora curua ratis.
Et sibi quae fuerant iam desperata fauenti,
Occupat inuito littora tuta mari.
Nunc eat Aeolus, insanos & carcere soluat,
Ollis ut terram misceat, atque mare.
Iussa capeßentes illi velut agmine facto,
Gesturi bellum, qua data porta, ruant.
Praestitit, inclusus si se iactasset in aula,
Mollissetq; animos sceptris superba tenens,
Illi indignantes fremerent si murmure muto
Hippodata circum saxea claustra Ducis.
Iam tua, Vismarri, successit cymbula portu;
Iam placidis iutus nat tibi linter aquis.
Iam clames, licet, In tuto est mea littore puppis:
Dicite io paan: ancora iacta mihi est.
Iam titulo licet inscribas, DELATA SUBIUIT
TEMPESTATE SALI LITTORA TUTA RATIS.
CERTATIM REKERE MANU PER CAERULA CURSVM;
TRITONESQVE PII, NEREIDESQVE BONAE.

AD LVDOVICVM
VISMARIVM

Illustris Iosephi Landulphi.

EPIGRAMMA.

D*VM cupis insigni redimiri tempora Lauro,
Vismarra excellens, te quoque Laurus hiat.*

*Vt pallor violas, tacitam petis umbra quietem,
Frigus ut aestiuo tempore, flamma Hyeme,*

*Vismaris, indulget tranquillis fluctibus aura,
Ingenij roseo profluus ore sonus.*

*Hos tibi dat fructus (Iuuenum decus) aurea virtus.
Hoc labor, hoc probitas dat tibi stemma, cape.*

LVDOVICI TITIS MARI

I. C. renuntiati notio nominis.

Quaritis, undè mei sint nomina dicta sodatis,
Cui meritas cingunt laurea seria comas:

Ad bimaris fontem in ludo erudiere Corinchi
Musa, Pirenes dum colit antra chorus.

Dulcis enim vita cum primùm limen inivis,
Ac visit solis lumina clara puer;

Sopierunt molli vagientem carmine cunis,
Quò non sentiret aurea furta parens.

Amotumq; dolo, subductum ac fraude parenti,
Mox stiterunt oris calida turba sacris:

Cùmq; infans esset sine nomine, nomen adhesit
De bimarì ludo, quo docuere cohors.

ILLVSTRIS

IVLII TROVAMALAE

TICINENSIS

EPIGRAMMA,

AD

A D
LVDOVICVM VISMARIVM
Academ. Agitat.

Iulius Bendinellius.

Qua vis est animo? quae tanta audacia surgit?
Assumam dictis magna referre meis?

Quando erit ut facili possim pede dicere facta.
Atq; ad iam meritis ò Ludouice tuis?

Cum dabit auxilium infanti Deus, ore sonantè
Vndiq; clamabo, te audiet vsq; Tagus.

Academico Intento.

SONETTO.

FORTVNATO Giasone ardito legno
 Spinger ogn'hor ti veggio entro à quell'onde,
 Che perigliose altrui Cintio diffonde,
 Oue di fama vn vello aurato è segno.

Solca, felice Eroe, l'instabil regno,
 Oue conuien, ch'ardito altri profonde:
 Vanne pur tu doue sacraa fronde
 D'opima spoglia in Ciel ti farà degno.

Salda è la naue tua di nobil cetra;
 L'onor t'è duce, & al gouerno siede,
 Nuouo Tisi di gloria, Astrea famosa.

E s'altri al gran periglio entrar non osa,
 Tù pur' ardisci; e se Borea ti fiede,
 Ch'ella t'accolga in sen tuo merto impetra.

A V R E L I I V A L E R I I
A N A G R A M M A T I S M V S ,

L V D O V I C V S V I S M A R I V S

Ludus vi, viscus amoris.

D *Vulcisona Ismarium, fertur, testudine vatem,
Et firmasse undas, & domuisse feras?
Ismarius sed quis? Vismari es nomine, & arte;
Namq; viros lenis nomine, & arte rapis.
Aucupis ac instar pratis, Vi tendere LVDVS.
Nomine viscato, at VISCUS AMORIS eris.*

Eiusdem ad eundem Epigramma.

M *Vt tua fatidicus diua cum Pallade Phæbus
Reddit, Vismari, munera quaq; tibi.
Ingenium donat Pallas, Virtutibus auget
Te Phæbus, donat Pallas honoris opes.
Te Phæbus cumulat doctrina, Pallas & artes
Dat proprias, donat Phæbus & ipse suas.
Ergo ne mirum; tanto si lumine splendes,
Namq; viris gratus, gratus es atq; Dijs.*

Ad

ILLVSTRIS ENNII RICII.

EN ludit tibi grata dies, qua tempora cingant
(Præmia virtutis) laurea serua comas.

Gratior haud unquam venit tibi lampade Phœbus,
Eluxitve tibi gratior vlla dies.

Attamen assurgent maiori luce serena
Sydera, & e supero purior axe dies.

Cum tua venturi prodent monumenta nepotes,
Cumq; triumphabit nomen in orbe tuum.

Hac tibi quippe die letus fert gaudia Titan
Omnibus optatus surget at ille dies.

DE LUDOVICO VISMARIO

Iurisconsulto renuntiato

FRANCISCI GEORGII

EPIGRAMMA.

Qui tibi sacra tulit primis Ludovicus ab annis,
Abs te Cephisi ductus ad amnis aquas;

Dum sibi fronde comas cingas, expectat alumnus,
Extent virtutis quò decora alta sua.

Ergo necte, Themis (quid stas?) iam necte coronam,
Ac lauro meritas iam, Dea, cinge comas.

Vismarij decus, & laudes, nomenq; manebit,
Si manibus crines cinxeris ipsa tuis.

Laudibus interea te tollet ad aethera Fama:
Omnis quippe tibi, Diva, redibit honos.

In Doctoratus Lauream

LVDOVICI VIS MARI
in Inquietorum Academia
Academici Agitati.

FRANCISCI PETRASANCTÆ
O D A.

A *L*TRIX huc decorum Laurea, Laude
Heres quæ capiti Gloria frontium
Huc si tollis honoribus
Mentes laudibus Inclytas.

Victrix armifono facta tumultu
Civili maculas prælia sanguine;
Inter pacis ac otia
Intactum retines decus.

Quid si præcipiti moenia ferro
Quassantur populis fracta furentibus?
Lucem Legibus impetras,
Fælix hoc studio quies.

Hoc terras cohibes lege solutas,
Hoc pœnam statuis moribus impijs,
Seuis gentibus imperas
Sceptris, ipsa, potentior.

Sed qualis venies, dum iuuenescens
VISMARIi redimis tempora frondibus?
Fulges frondibus aureis,
Gaudes tempore & aureo:

Miratrix taceat Roma Quiritum,
Lauratosq; duces Tarpeium iugum;
Nam si quid tibi derogat
Virtus, id sibi derogat;

Tecum hæc nata, fuga tendere ad altum
Aether Palladijs nititur artibus,
Et iam stelliferis tuos
Mores arcibus inserit:

Hinc recti veniunt mente labores,
Hinc veris agitat Pallas honoribus
Subdi nescia pectora
Parva laude sodalium.

Quam Ticine tuis inuideri vrbis
Seruans auriferis liora fluctibus
Hermus, dum vitreis aquis
Tanto es lumine diuor.

VISMARI referes, tela feri senis
Horrebis, Iouis & minas
Turres fulmine dum quatit.

Fortunæ impavidus ferre ruinas,
Et vita poteris noxia perpeti,
Seu te blanditijs petat,
Seu te supplicijs premat.

Cæli intenta bonis opprimat ima
Mens, atq; e tenebris expediat caput,
Nam raro color hic brevis
Humanis vicibus manet.

Tu fer Musa decus, (nam meruisse
Quemquam laudo magis, quam dare Lauream.)
Dum Lauro regitur solum,
Dum Virtus reserat Polum.

In Doctoratus Lauream
D. Ludouici Vismarij.

DVM viridis cingit LVDOVICI gloria frontem
Es fugit indomita tela inopina manus;

Gaudia quæ præstat, quæ se gratissima Cælo
Effert, & memorat quam bene Musa decus.

En quam Musa canit Laurum, sacer ipse Senatus
Approbat, & geminus tempora velat honos.

Sic spectare datur iunctas cum Pallade Musas,
Quæ siluisse negant, dum tibi Fama canit.

OTTO
FRANCISCI BOSSII

Cæsar. Mæst. & Apostolic.

Auct. à Script.

TETRASTICHON

In eiusdem Lauream.

S I vacat, & tenuis vatis non despicias orsus,

Accipe, qua meritis dat mea musa tibi.

Incluta Sydereis te virtus inserit astris,

Plura hinc te laudant carmina, nulla satis.

B

Del

SIG. G A S P A R E

O T T O N E.

S O N E T T O

Al medesimo lodandolo del purgato stile nel dire
per l'oratione recitata da lui nell'Aula:
Apostrofe à Mercurio.

F Acondo messaggier, che in doppi giri
A la tua verga n'hai duoi serpi auuolti,
Cui d'eloquenza son gli spiriti accolti,
Onde puoi volger l'alme à i tuoi desiri.

Se d'auanzarne questi orando aspiri,
Con le tue voglie son gli affetti stolti,
Che ad alta meta i suo' pensier riuolti
E l'opre giunte fia, che suada ammiri.

VISMARI à la tua lingua, à lo tuo stile,
Che Tullio fa stupir, ch'emula i Greci,
Ogni lingua, ogni stil s'inchina, e cede.

Però fia Battro tromba, Echo poi Thile
A le tue doti: ah Battro oda mie preci
Che non potendo più chiedo mercede.

SO.

Del Rev. Sig. Gio. Battista Laboranti.

NEL DOTTORATO
DEL SIG. LODOVICO VISMARI,
Academico Inquieto, l'Agitato
in Pauia.

L'Alti desio m'impenna, ardir le spiega
A seguir di tua fama il grido à volo,
Cigno cantando al ciel, cantando al suolo,
Come sua lance Astrea ti porge, e piega.

Se quante grazie altrui dà Cinthio, ò nega
Ne l'alma tua, nel seno impetri a stuolo,
Onde l'oblio tu fuggi, e il tempo ha duolo,
Ch'egli à difesa tua l'afferra, e lega.

Mà poi lasso, à l'ardir, non che al desir
Scossa riman la voglia, e'l poter mio
Dal tuo gran pregio, ond'io raccoglio i vanni;

Icaro giaccio all'hor', che alto vnò gire,
E pago del salir cadendo il fio,
Nè son già tuoi, mà di mia Musa i danni!

VDOVICE VISMARI

VI DIES HAEC DICTA EST LAETITIAE TIBI LAUDABILIVS
EST DE AEQVI, ET BONI HOSTE IGNORANTIA, QUAM
SCIPIONI EVIT OLIM DE ANNIBALE, ET
SCYPHACE, TRIUMPHARE.

AM TVA THESEI EST GLORIA: QUI DISSERENDO IN PVBLICO
SINVOSOS ANFRACTVS OMNES RECLVDIS LABYRINTHI.
VA OEDIPI LAVS, QUI SFHYNGEM SVPERAS
NODOSQ; QVAESTIONVM GORDIANOS ACIE SOLVIS
INGENII.

QUI SOLIS ACADEMIAM, TVO SOLE FACIS CLARIOREM
QVARE
PHOEBI ET PLECTRVM, ET LYRAM TVAE VIRTVTIS
FECISTI PRAEDAM

QVORVM ALTERO ERRATA IN ORDINEM REDIGIS:
ALTERA

ABSONA OMNIA FACIS CONSONARE IVRI ET LEGIBVS.
ITAQ; VT QVAM

NIS HIS TVI DOCTORATVS COMITIIS ACCEPISTI CORONA
CONTINENTER IPSE SOSPITET RERVVM IMPERATOR
DEVS;

HENRICVS FARNESIVS,
CAETERI, IN VOTO DEFERENDO PATRES, ET AVIDA
CVPIO, ET VEHEMENTER ROGO.

ILLV;

INQUIETORVM ACADEMIAE
HIERONYMVS BOSSIVS TICINENSIS

Astræ Postluminium renuntiat,

Quo tempore D. Ludouicus Vismarius, Academ.
Agitatus, I. C. dictus est.

Saturni clausis Vertumnus tempora Phæbo,
Vt cecidit virtus, conualuitq; malum.
Nam belli mundo conspererat atra venena
Tisiphone, Circes pocula, qua renouat.
Non aderat sedes, nullumq; dabatur asylum
Vero, quod Pluto cesserat omnis Amor.
Thetidis hincq; Iouis tunc orbem nata reliquit,
Ascendens cæli, solis ad astra, choros.
Quid tum? Bacchus, & alma Ceres non sponte ferebant
Dona, quibus gaudet Musa, Venusq; calet.
Ast ubi Vismarius cinxit sua tempora lauro,
Mella fluunt BVXIS dulcia multiforis.
Nec minus anfractus mundi, molesq; reuisit
Virgo, perpendens omnia facta virum,
Astræam primis ter felix excipit annis
Vismarius pollens moribus ingenuis.
Dispersum quærunt cælestium numina numen,
Quod refouet pectus nunc tibi dulce viri.
Solis ad eccelsos dum torques lamina cursus
Dic: tripodem lustras maxime Phæbe meum!

Hieronymi Bofsij Ticinēsis

In spectatissimam

D. D. LUDOVICI VISMARII
Agitati, Academici Inquieti

L A V R E A M.

*Eidem plenis I. C. Comitjjs, uno
suffragiorum calculo delatam.*

LUDOVICVS VISMARIVS, O. I. V. D.
VAS, DOMVS DVLCIS IVRI VIVO.

VIS MARIS, & LVDVS tibi dāt si nomina LAVDIS;
Dant laudem Ludo nomina, Vimq; Mari.

VAS, DOMVS at IVRI DVLCIS, potes addere, VIVO,
Qui leges Themidi lege, toga refones.

ILLVSTRIS
IACOBI TRVSSII
EPIGRAMMA.

Quam docto, & vero legum obscurissima dicta
Sensu declaras, quam benè nota facis?
Quis potis est ergo meritas tibi dicere laudes?
Quis satis ingenium concelebrare tuum?
Hoc solum dicam, tua saepe refellere dicta
Tentarunt multi, nil potuere tamen.
Nec mirum, in te etenim maior doctrina latebat.
Quid plaga in plagas? ignis in igne potest?

Eiusdem ad eundem.

CVM te Doctorem canerem Ludouice creatum
Quadam inter fessus diruta saxa sedens,
Sape mei rediens ad me sermonis imago
Illudit verbis per mea verba meis.
Dicebam, quis tu? dixit, TV, forsitan aliter
Trussus, an aliter ego, vox referebat, EGO;
Dic ubi sis? VBI SIS, mihi respondebat imago;
Fac ut te inueniam, rettulit hac, VENIAM.
Expecto, sed frustra, iterum loquor, illa loquuta est;
Quaq; ego dicebam, reddidit illa eadem,
Antra intro, nullum vidi, delusus ab Echo
Erubui, & risi, sed magis erubui.
Tunc magis accendor cantu te extollere, cernens
Quod te cognoscunt concava saxa, & amant!

AL MEDESIMO

Madrigale d'incerto.

Tua virtù illustre, e degna,
La fronde, ond'hai le chiome,
Cinte e'l lodato nome,
Di riverire, e di lodare insegna,
Ma'l verde di tua etate
E del bel lauro, ond'hai le tempie ornate,
Speme di maggior freggio al mondo accenna,
Che non osa ridir presaga penna.

SIG. LORENZO CALVI

Sonetto al Medesimo.

GLI antri di Febo, e le Cumane scole,
Pria che gli occhi Lucina, altri è aprio,
Nè la Sibilla, ò l'assonnato uscio
Indi, qual tu saputo, anzi qual sole.

E men di te le Muse hor Cinibio cole
Che in pregio tua mercè Pindo saglio
Là'ue quantunq; rozzo, i carmi inuio
Nato solo à formar di te parole.

Che s'io pari al desir le note hauessi,
Saria di cetra nò, ma ben di tromba
Il suon che à vuoto à i venti, e à l'aria spando,

Onde conuien, che da l'impresa io cessi
Dicendo io taccio sì, ma più rimbomba
Nel silenzio il desir tacendo, amando.

AD

Iuris utriusq; peritum.

ILLVSTRIS

Pauli Desiderij Georgij.

EPIGRAMMA.

VT mare vim superat fontis, vim gurgitis undae
Aurea ut effulgens sol premis astra pede:
Sic maris, & fontis vim vincis gurgitis unda,
Dum tuus eximio labitur ore sonus,
Vis maris enutrit vastos in gurgite pisces
Florida vis fontis prata rigare sinu.
Eximios animi claudis tu pectore sensus:
Et docto semper pascaris ingenio.
Purpurei florent colles, dum Cynthis ardet,
Vis tua & eluces vis maris ingenij.

Eiusdem ad eundem emblemma.

SOL micat ut radijs, calor igne, & sydere Caelum,
Et vaga noctilucis Luna coruscat equis,
Flat lenis Zephyrus, fluit unda, & sibilat Eurus,
Flore humus, imbre nives, frigore torpet hyems,
Sic tua scintillat virtus, nitet aurea flamma
Ingenij, superis amula syderibus
Sol illa, illa calor, sydus, iubar illa coruscum
Eluces flammis, igne, calore, face,
Leniter ore sonas, sequeris vestigia fontis,
Fluminis & Zephyri, floris, & imbris, aquae!

Ad

Ad eundem

PETRI MERMERII
SABAVDI.

Obstupuit gelidis senior tremebundus in undis,
Obstupuit celsi sacra caterua chori.

Iuppiter aetherias, princeps delapsus in auras
Accumulat curis talia gesta suis.

Vismarus in forti legum certamine vicit
Terruit hac patrios gloria tanta Deos.

AD

LVDOVICVM VISMARIVM

I. V. C.

Scipio Bendinellius Phil.

VT igneus vapor cauis terra latens,
Et superum genitus
Vi corporum, aut motu, aut die,
Pellente natura aliora quaritas
Aethera continuo
Spectans aues sedem suam:
Sic docte Vismari Dei nobis datus
Munere praecipuo,
Ac dote mentis nobili,
Primis ab annis es Minerva deditus
Laudibus eximijs
Conuersus ad artes sacras:
Tum nixus es potente naturae bono,
Ipsius atq; Dei
Infuso, ut alis candidis,
Quibus potes tranare vel tractu breui
Aut superare plagas
Auesq; supremas Iouis.
Quis ergo non miratur hoc decus tuum,
Te, & tua corde gerit?
Qui non sapit, qui non fuit.

Eiusdem

Ad Pana de Ludouico Vismario.

Si tibi longa dies animo Syringis amores
 Deleuit, calamis nec tua damna canis,
 Desere, & Arcadia monteis, sylvasq; virenteis
 Et mihi da calamos Pan Tegeae tuos.
 Vismarij dicam dignè fortassis honores
 Et laurum, qua nunc tempora cingit onans.

LUDOVICVM VISMARIVM,
Acad. Agit.

Siluius Bendinellius.

DVM finem prudens quæris Ludouice laborum
Ecce tibi finis iam sine fine datur.

Parta labore quies, parva est tibi laurea, noctes
Pernigiles claros dant tibi iure dies.

LUDOVICO VISMARIO I.V.C.
Academico Agitato.

VINCENTII BINDINELLII

C A R M E N.

GEstiens inter superos Minerva
Incipto terris LUDOVICI Alumno,
Cynthio dixit meditati in vubra
Nobile carmen.

VISMARVM insignem, meritisq; onustum
Laurea Iuris decoratum eburneo
Grandius plectro resones decore
Vndiq; Phæbe.

Ille tum, nescit Lyra ferre tantam
Nostra virtutem: super astra fulget,
Inter ut possis numerare doctos
Morie carentes.

Eiusdem.

PAlladis ante patres residens LUDOVICVS alumnus
Facundo doctos edidit ore sonos.
Dignè pro meritis studiosa Papia celebris
Fronde coronari, & iussit habere decus.
Huius Mnemosides olim sacrasse feruntur
Illustri fama nomen, & aëta polo.

VO

Carminum Authores.

ALEXANDER Scaliger.

pagina 5

Alfonfus Callorius.

Ambrosius Fecius.

Astratto Academico Affidato.

Attento Academico Intento.

Aurelius Valerius.

E Nnius Ricius.

F Ranciscus Georgius.

Franciscus Petrasancta.

Franciscus Rocha.

Franciscus Bossius.

G Aspare Ottone.

Gio. Battista Laboranti.

H Enricus Farnesius.

Hieronymus Bossius.

I Acobus Trussius.

I D'Incerto.

Incerti Authoris.

Iosephus Landulphus.

Iulius Trouamala.

Iulius Bendinellius.

Lorenzo Calui.

P Aulus Desiderius Georgius.

Petrus Mermerius.

S Cipio Bendinellius.

Siluius Bendinellius.

V Incentius Bendinellius.

FINIS.